

O PSOTNYM PAJĄCZKU ZENKU

W CIEMNEJ KNIEI, STARYM BORZE,
PRZY CZTERDZIESTYM MUCHOMORZE
MAŁY DOMEK BYŁ SCHOWANY
PRZEZ PAJĄCZKA ZAMIESZKANY.
NIE DLA NIEGO BOJE, WOJNY
ON CHCIAŁ ŻYWOT WIEŚĆ SPOKOJNY
A ŻE DUSZĘ MIAŁ ARTYSTY
WIĘC NIE ZAWSZE DOM BYŁ CZYSTY.
JEDNO WIELKIE MIAŁ MARZENIE
SWEGO LASU PRZYSTROJENIE.
MACHAŁ ZATEM PĘDZLEM ŻWAWO,
CHLAPAŁ FARBĄ W LEWO, W PRAWO
- DOŚĆ ZIELENI MAM SZALENIE
WIĘC KOLORY LASU ZMIENIĘ.
JAK POWIEDZIAŁ – TAK SIĘ STAŁO
NAJPIERW BRZozOM SIĘ DOSTAŁO:
ZAMIĄST SWOJEJ SIWEJ KORY
STAŁY W RÓŻU OD TEJ PORY.
A NA KRZAKACH PRAWIE WSZYSTKICH
GRANATOWE WISZĄ LISTKI,
AŻ JAGODY SIĘ UKRYŁY
BO POMARAŃCZOWE BYŁY.
JUŻ ZMĘCZONY ZENEK SIEDZI
- CO POWIEDZĄ MI SĄSIEDZI?
DO DOMKU SWEGO SIĘ CHOWA
BO NADESZŁA NOC DESZCZOWA
A WRAZ Z NIĄ ODGŁOSY BURZY
SEN POTWORNY ZENKA NUŻY.
I ZNÓW NOCKA SIĘ SKOŃCZYŁA
MIMO, ŻE PRZYJEMNA BYŁA.
WPADŁ DO DOMKU PROMIEŃ SŁOŃCA,
SEN JUŻ ZENKA DOBIEGŁ KOŃCA.
W LOCIE ZJADŁ PIERWSZE ŚNIADANIE
I CHCE KOŃCZYĆ MALOWANIE.
A TU – ZENKA AŻ ZATKAŁO
NIC ZE SZTUKI NIE ZOSTAŁO,
LIŚCIE W DESZCZU SIĘ WYPRAŁY,
I ZIELONY KOLOR MIAŁY,
GRZYBÓW BARWY POWRÓCIŁY
ZENEK NAGLE STRACIŁ SIŁY.
ZASZYŁ W SWOJE SIĘ PIELESZE
I NA NOGACH WŁOSY CZESZE.
- JESTEM PRZECIEŻ TKACZEM ŚWIATA
NIKT JAK JA NICI NIE SPLATA
MOŻE WIĘC W TAKIEJ DZIEDZINIE
SZTUKA MA W LESIE ZASŁYNIE?
LECZ PAJĄKA NIĆ JEST BIAŁA
JAKAŚ INNA BY SIĘ ZDAŁA.
TYLKO SKĄD W INNYM KOLORZE,
ZENEK NICI WZIAĆ TU MOŻE?
MYŚLI, DUMA – NOC NADCHODZI
KSIĘŻYC JUŻ PO NIEBIE BRODZI
POMYSŁ W GŁOWIE WNET KIEŁKUJE
- KSIĘŻYCOWI PROMYK SPRUJĘ!
NIKT TEGO NIE ZAUWAŻY

JEŚLI SZYBKO SIĘ TO ZDARZY.
ZENEK ŁAPKI SWĘ ZACIERA
I DO PRUCIA SIĘ ZABIERA.
SPRAWY OBRÓT ZŁY PRZYBRAŁY
I SPRUŁ ZENEK KSIĘŻYC CAŁY.
LEŻY NICI ZŁOTYCH STOS
ZENEK DRAPIE SOBIE NOS
BO NIE LADA PROBLEM MIAŁ
- BĘDĘ CAŁĄ NOCKĘ TKAŁ.
GDY SIĘ LAS OBUDZIŁ RANKIEM
ZŁOTĄ WOKÓŁ MIAŁ FIRANKĘ.
A CHOĆ PIĘKNE WZORKI MIAŁA
WSZYSTKIM BARDZO PRZESZKADZAŁA.
DO WIECZORA TEŻ JĄ ZDJĘTO
NA POLANCE GDZIEŚ UPIĘTO.
NOC JUŻ SIĘ NAD LASEM ŚCIELE,
POSZŁO SPAĆ ZWIERZĄTEK WIELE
TYLKO SOWA Z DZIUPLI KUKA
KSIĘŻYCA NA NIEBIE SZUKA.
PATRZY Z LEWA, ZERKA Z PRAWA
- PODEJRZANA TO DOŚĆ SPRAWA!
WCZORAJ PEŁNIĄ RACZYŁ LAS
CZYŻBY DZIŚ OPUŚCIŁ NAS?
FRUNIE SOWA PONAD LASEM,
COŚ JEJ MIGNIE ZŁOTEM CZASEM,
POLECIAŁA NAD POLANĘ
- TOŻ TO RZECZY NIESŁYCHANE
A Z FIRANKI - TEJ PAJĄKA
KSIĘŻYC CICHO SOBIE CHRZĄKA,
MRUKNIE CZASEM, POPŁAKUJE
KTO MNIE DZISIAJ WYRATUJE?
SOWA PIÓR SWYCH NIE ŻAŁUJE
I FIRANKĘ SZYBKO PRUJE
JUŻ FIRANKA SPRUTA CAŁA
KAPKA KLEJU SIĘ PRZYDAŁA,
Z NITEK KULĘ ULEPIŁA
I NA NIEBO WYPUŚCIŁA.
KSIĘŻYC CIESZY SIĘ BEZ KOŃCA
PROMYCKAMI CHMURKI TRĄCA
NO A SOWA MYŚLI SOBIE -
CO JA Z TYM PAJĄKIEM ZROBIĘ?
I DO ZWIERZĄT PISZE WSZYSTKICH
BARDZO PILNE, KRÓTKIE LISTY –
JUTRO O WIECZORNEJ PORZE,
NIECHAJ PRZYJDZIE TEN KTO MOŻE
I PRZYNIESIE COŚ Z ZAPASÓW
BY WYJAŚNIAĆ NIE MAM CZASU.
CAŁY LAS SNUJE DOMYSŁY
ZŁOTE NICI SIĘ ROZPRYSŁY
A TU JESZCZE LIST OD SOWY
CZY TO JAKIŚ KŁOPOT NOWY?
LECZ O PORZE USTALONEJ
PRZYSZŁY ZWIERZE ZAPROSZONE,
ZNIOSŁY TEŻ DARY NATURY
UPRZEDZONE O TYM Z GÓRY,
SĄ WIĘC GRZYBY I PAPROCIE,
MIODU LITRY – CAŁE KROCIE,
JEST CZERWONA JARZĘBINA

SOWA PRZEMOWĘ ZACZYNA.
W SKRÓCIE WSZYSTKIM POWIEDZIAŁA
JAK KSIEŻYC URATOWAŁA
POTEM WSZYSCY WRAZ Z DARAMI
USTAWILI SIĘ PARAMI
W DOMKU ZENKA ODWIEDZILI
Z NIM ZASADY USTALILI.
ODTĄD GRZECZNY MIAŁ JUŻ BYĆ
I SWĘ PIĘKNE NICI WIĆ
Z TEGO CO OTRZYMA W BORZE
W TAKIM W JAKIM CHCE KOLORZE.

WAŻNA ZASADA TO ZACHOWANIA
NIE BRAĆ NICZEGO BEZ ZAPYTANIA!
ZENEK JUŻ DOBRZE ZNA TA ZASADĘ
I KOMU MOŻE DAJE JAK RADEĘ.

Kasia Sz.